

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicas & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LXXXI. De laudatione Dei in ore peccatoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

Unitas socialis inter angelos, quibus omnimodis idem velle est, idem nolle.
Unitas personalis in Christo. Unitas principalis, quae & substantialis est in
Trinitate.

*Bonum & ju-
cundum quo-
modo inventan-
tur in rebus.*

*Ad utrumque
obtinendum
quid requira-
tur.*

*Pusillanimes
relinquunt pro-
positum, leves
mutant.*

*Ecce quam bonum & quam jucundum. Sunt quædam bona jucunda;
sunt quædam nec bona nec jucunda. Sunt quædam bona & non jucunda,
sunt quædam jucunda & non bona. De bonis & non jucundis pervenitur
ad bona & jucunda. De jucundis & non bonis pervenitur ad non bona &
non jucunda. Bona & non jucunda sunt continentia, patientia, disciplina.
Jucunda & non bona, voluptas, curiositas & vanitas. Nec bona nec jucun-
da, invidia, tristitia, acedia. Bona jucunda, honestas, charitas & puritas.
Ad hoc bonum & jucundum obtinendum, necessaria est unitas virtualis, &
unitas mortalis. Primam disturbant pusillanimitas & levitas. Pusillanimitas
facit propositum relinquere, levitas mutare. Alteram obstinatio, suspicio &
simulatio disturbant. Obstinatio non recipit proximum, suspicio non cre-
dit proximo, simulatio non se jungit proximo. Spes æternorum expellit
pusillanimitatem, humilis obedientia levitatem. Obstinatio humilitate,
suspicio & simulatio charitate pelluntur.*

S E R M O LXXXI.

De laudatione Dei in ore peccatoris.

* Eccl. 15. c

*Laus in ore pec-
catoris quomodo
sit aut non sit
speciosa.*

Simile.

Non est speciosa laus in ore peccatoris ^a. Etiam quæ est in ore peccatoris
pœnitentis, non videtur speciosa: quia adhuc de peccati recordatio-
ne & memoria confusionem patitur, & frequenter inde compungitur. Sed
tamen in eo est utilis & fructuosa confessio, et si non speciosa decoraque lau-
datio. Postquam verò de beneficiis Dei proficiens adhæret divinæ laudi,
& in ea assidue delectatur & proficit, ita ut nihil aliud placeat ei: tunc in
ore eius est speciosa laus Dei, ad similitudinem agricolæ, qui dum stercorat
agrum suum, totus in luto est & stercoribus, & non est pulcher labor eius,
et si sit fructuosus: sed quando colligit manipulos segetis, tunc labor est
speciosus & dulcis.

S E R M O LXXXIII.

De diligenti custodia cordis.

^a Prov. 4. d
^b Rom. 10. c
^c Rom. 1. b
^d Matth. 5. a
^e Ioan. 17. a
^f Ephes. 3. c
^g Coloss. 3. a

O Mni custodia serva cor tuum, quia ex ipso vita procedit ^a. Duobus autem
modis vita à corde procedit. Aut quia corde creditur ad justitiam ^b,
justus ex fide vivit ^c; & fide mandatur cor ^d; & mundo corde Deus videtur ^d,
id est, agnoscitur ^e; & hæc est vita æterna, ut cognoscant te unum Deum,
& quem misisti JESUM Christum ^e: aut quia Christus vita nostra, qui
nunc per fidem habitat in cordibus nostris ^f, erit cum apparebit, & nos
cum ipso apparebimus in gloria ^g; & qui nunc latet in corde, tunc quasi
de